

Spijker kwartier

wijkkrant

4 Spijkerbed

11 Gratis jubileumconcert Capella
Eusebiana in de Martinuskerk

12 Sjabloondruk van Judith Stolker

Welkom in dit zomernummer! Met de vakantie voor de deur een ideaal moment om aandacht te besteden aan Spijkerbed, dat mensen van buiten de wijk even Spijkerkwartierder laat voelen. Zelf woon ik niet in de wijk en toch voel ik mij hier thuis.

Een vakantie is een mooi moment om even stil te staan bij je dagelijkse leven. Ben ik nog op de goede plek of is het tijd om verder te kijken? Ooit liep ik naar Santiago met de vraag waar ik beter paste dan in het bedrijfsleven waar ik toen werkte. Een direct antwoord leek ik daar niet te krijgen. Misschien indirect wel; het gevoel dat tijd er niet is en het warme contact tussen mensen maakten dat ik een tweede keer liep. Datzelfde gevoel vind ik als zorgvrijwilliger in een hospice, als interviewer en een beetje in het Spijkerkwartier. Inmiddels verdien ik mijn geld als ZZP-verzorgende en wie weet gebeurt dat ook nog met het interviewen van mensen.

Na de serie Binnenkijken (wat zegt de woning over haar bewoner) zoek ik nu voor een nieuwe reeks mensen die willen praten over een voor hen belangrijke levensfoto. Bij interesse hoor ik dat graag van je via info@foekegalema.nl.

Tot slot, een aantal redactieleden verbreedt hun horizon. Daarom de oproep aan de achterzijde van deze wijkkrant voor vers redactie bloed. Je bent van harte welkom.

Ik wens een ieder een fijne zomer binnen of buiten het Spijkerkwartier!

Foeke Galema

Interview met Han Doornebosch

Nieuwbouw Spijkerbroek

Ze leken er plotseling te staan: de zestien witte, kubusvormige woningen in de Thiemestraat naast Thialf. De bouw begon in de zomer van 2016 en afgelopen winter trokken de bewoners er in. Bewoner en betrokkene vanaf het eerste uur Han Doornebosch geniet er elke dag.

Het hoekhuis, dat hij bewoont samen met zijn man Maurits, is heel licht en open, precies zoals je van buiten bij deze huizen verwacht. Toch voelt het beschut en warm. Iedere woning heeft een andere indeling: in samenwerking met architectenbureau Kempe Thill deelden alle kopers hun huis in naar eigen wensen. Dat van Han en Maurits heeft weinig inpandige muren, is gericht op de tuin op het zuiden en er is veel kunst te vinden. In beide kamers op de bovenverdieping wordt dan ook geschilderd. Han, zelf in zijn werkzame leven architect geweest, wijst op de details van de bouw. Die zijn voor een leek niet meteen te zien, maar maken de op het oog simpele bouwstijl verfijnd. Hij is zeer tevreden over de architect.

Maurits (links) en Han (rechts)

Bijzonder is dat Han nauw betrokken is geweest bij de ontwikkeling van de nieuwbouw, zonder destijds van plan te zijn er zelf te gaan wonen. In 2015 kwamen deze woningen 'op de markt' en precies in die tijd besloten Han en Maurits hun huis van vier verdiepingen in de Prins Hendrikstraat, waar ze zo'n twintig jaar met veel plezier hadden gewoond, te verkopen. Het pand was te groot voor twee en de huurders hadden opgezegd. Naar nieuwe huurders zoeken wilden ze niet meer. Verhuizen dus, maar liefst wel binnen het Spijkerkwartier waar ze al sinds de jaren 70 wonen. Ook bijzonder: vanaf de verkoop is er een facebookgroep voor alle kopers gemaakt en die is veel gebruikt. Maandelijks mochten de nieuwe eigenaren even de bouw op en die dagen eindigden vaak in Thialf waar aan lange tafels werd gegeten, gedronken en plannen bekeken (hoe kom je aan gordijnen van 6,50 m? schaffen we samen zonnepanelen aan?). Zo komt het dat iedereen elkaar al aardig kende nog vóór de verhuizing. Contacten lopen nu dan ook heel vlot onder het gemengde gezelschap. Dit alles wist Han nog niet toen hij in 2005 als lid van de werkgroep Spijkerbroek betrokken raakte bij de nieuwbouw bij Thialf. De gemeente had plannen klaar om er zo'n vierhonderd (!) nieuwe woningen te realiseren. De werkgroep voerde met succes actie zoals veel lezers zich vast nog kunnen

herinneren. Men wilde het groen in de wijk behouden. Het oorspronkelijke plan van de gemeente ging van tafel en samen met bewoners begon men vanaf nul. In 2009 kwam het akkoord van de gemeente voor een nieuw plan en kon projectontwikkelaar Oostmeijer aan de slag. De financiële crisis zorgde ervoor dat geen ontwikkelaar in die tijd een markt zag voor appartementen en uiteindelijk zijn er 34 woningen gebouwd. De helft daarvan zijn de woningen aan de Thiemestraat. Projectleider van de gemeente Petra Wessels noemde het hele proces van besluitvorming een ideaal voorbeeld voor hoe het zou moeten in een gemeente. Dezelfde methode is ook toegepast bij de besluitvorming rond Stadsblokken en Meinerswijk. Han is het daarmee eens: het was weliswaar een enorm tijdrovend, maar ook een lonend en interessant proces. Nu het zomer wordt werken de bewoners aan de ommuurde tuinen. Het werk aan de straat zal binnenkort klaar zijn en dan heeft de nieuwbouw zijn plaats in de straat en wijk helemaal gevonden. Voor Han is het zijn zesde woning in het Spijkerkwartier sinds de jaren 70, maar het eerste moderne pand. De architect én actievoerder én spijkerkwartierbewoner is trots en tevreden.

Tekst: José Botman / Foto's: Max Quarm

Spijkerbed

Wat en wie is Spijkerbed? Een interview met initiatiefnemers Marika Brüggemann en Eva Bosma. Marika coördineert. Eva zit in het bestuur, is klankbord en biedt een slaapadres.

EVEN SPIJKERKWARTIERDER ZIJN

Hoe ziet jullie ideale vakantie er uit?

Marika: 'Met de plaatselijke bevolking optrekken, dat is wat we met Spijkerbed ook doen'. Eva: 'Dat vind ik veel leuker dan een georganiseerde vakantie. In Tel Aviv zat ik in de collegebanken tussen de studenten en tijdens de presidentverkiezingen in 2008 logeerde ik bij een Amerikaans gezin. Dan maak je mee wat er speelt. De Rocky Mountans zijn overigens ook leuk hoor'.

Wat willen jullie bezoekers laten beleven?

Marika: 'We brengen bewoners en gasten bij elkaar en proberen de verrassing er in te houden. Laatst belde een vrouw die precies wilde weten wat we voor haar in petto hadden en of we een survival voor kids konden organiseren. Ik zei haar dat ze dan misschien beter naar een vakantiepark kon gaan'. Eva: 'Bij ons verloopt elk arrangement weer anders. We brengen een aantal zaken in stelling zodat er een bepaalde magie ontstaat. Een tijdje geleden

hadden we een vriendengroep die wilden paaldansen. Wij vonden de associatie met het prostitutieverleden wat te voor de hand liggend. Als alternatief volgden ze een workshops "dirty dancing" en "martial arts"'. (lacht)

Wat voor mensen komen er tot nu toe?

Eva: 'Vooral stellen en vriendengroepen. Het zijn mensen met een open houding'. Marika: 'Pas geleden gaf een man een verblijf bij Spijkerbed cadeau aan zijn

jarige vrouw. Wij organiseerden onder meer haar verjaardagsfeestje met taart en buurtbewoners die haar toezongen. Vervolgens speelde een huiskamerorkestje haar lievelingsmuziek'.

OP ZOLDER

Hoe lang woon jij in de wijk, Marika?

'Tien jaar terug kwam ik met mijn gezin uit het westen. Op zoek naar een woning sprak de sfeer van het Spijkerviertel ons meteen aan.'

En jij Eva?

'Vanaf 1974 woon ik hier. Ik viel voor de mooie huizen in de wijk. Op dat moment was het een vervallen buurt. Met mijn Franse partner dacht ik: handig om in een buurt te gaan wonen waar ze niet zeuren als je niet iedere week je ramen wast.'

Waar logeren mensen bij jou?

'Op de zolder van mijn huis op de Prins Hendrikstraat. Die had die functie al toen mijn oudste dochter nog thuis woonde. Na het stappen bleven veel van haar vrienden slapen. 's Ochtends zag ik wel wie er naar beneden kwam, nu is het niet heel anders.' (lacht)

SPIJKERBUS

Hoe lang bestaat Spijkerbed?

Marika: 'Tijdens een brainstormsessie van DeBlauweWijkEconomie kwam iemand met het idee van een reizende herberg. Met een aantal bewoners hebben we dat idee uitgewerkt. In augustus 2017 hebben we Stichting Spijkerbed opgericht.

Hoeveel logés ontvangen jullie?

Marika: 'Gemiddeld hebben we nu zo'n drie groepjes per maand. Dat is voor nu prima. We willen graag groeien, maar dan hebben we meer buurtbewoners nodig die mee willen doen'. Eva: 'Ik ontvang één keer per maand gasten, zo blijft het leuk voor mij. Anders wordt het werk'. Marika: 'Het moet vooral geen repeteerwekker worden'.

Tot slot, is er iets nieuws te vertellen?

Marika: 'We zijn bezig met een bus waar je met drie man in kan slapen. De eigenaar van de bus woont er zelf in dus die moet dan wel ergens anders slapen'. (lacht)

www.spijkerbed.org

Tekst: Foeke Galema / Foto (Marika): Rien Meijer en foto (Eva): via Eva

WAT IS SPIJKERBED?

Spijkerbed biedt gasten van buiten het Spijkerviertel een verblijf in onze wijk met een arrangement op maat. Buurtgenoten en lokale ondernemers zorgen in samenwerking voor logies, ontbijt, lunch, diner, service en vermaak. Spijkerbed baseert haar aanbod op de sterke punten van de wijk en haar bewoners. Persoonlijke aandacht en ontmoeting staan daarbij centraal.

MEER WETEN OF MEEDOEN?

Spijkerbed beschikt nu over 13 slaapadressen, verder doen er 25 bewoners en 20 ondernemers/ buurtinitiatieven mee. Spijkerbed wil dat graag uitbreiden en zich ontwikkelen tot een sociale onderneming. Daarom zoekt de stichting meer deelnemers! Afgezien van het aanbieden van een slaapplek of het bereiden van een maaltijd kun je denken aan het geven van een rondleiding, een workshop, het meehelpen bij andere activiteiten of het ondersteunen bij de communicatie. Voor deelnemers is er in veel gevallen een vergoeding beschikbaar.

**Bel Marika voor info/overleg
06-24634773!**

Wat voor stijl heeft die zolder?

Marika: 'Die plek is heel erg 'Eva', veel sfeer, veel kleuren en toch rustig. Je kan zien dat er niet speciaal iets voor gekocht is'. Eva: 'Ik ben niet erg van de esthetiek, doodsaai. Als ik wat krijg van mensen die ik liefvind, zoek ik daar een plek voor.' (lacht)

Wie logeerden er als laatste?

Eva: 'Zes Belgische vrouwen van rond de 40. Zij kenden elkaar vanaf hun zesde uit een jeugdbeweging. Jaarlijks gaan ze op pad en ze wilden bij elkaar op een kamer slapen. Dus allemaal op die zolder. Zij kregen een workshop bij Tom van Otterloo, lunchten in de Museumwoning waar buurtkoks het eten verzorgden en werden door een volgende bewoner rondgeleid in de wijk. Dat was genoeg. Mensen hebben ook tijd voor elkaar nodig'.

Eva Bosma

Schrijvers in de wijk

De afgelopen maanden verschenen er drie zeer verschillende nieuwe boeken van buurtbewoners. De wijkkrant brengt ze voor het voetlicht.

Joost den Ouden

Joost den Ouden, ongeveer 20 jaar woonachtig in het Spijkerviertel, schreef met de roman Dokterspost zijn recente debuut.

Het verhaal speelt rond 1870 in Nederland, Duitsland en Oostenrijk, en draait om de thema's verval, liefde, geloof, hoop en bovenal de onmacht die in elk mens schuilt gaat. Een aardig detail is dat het verhaal zich deels in het Spijkerviertel afspeelt.

Het centrale karakter is de zojuist afgestudeerde ambitieuze arts Olvert. De studie heeft hem stevig op de proef gesteld. 'Nu kon het alleen maar bergopwaarts gaan, maar eerst had hij wel een reisje verdiend.' Op menig vlak, zoals dat van de liefde en vertier, heeft onze hoofdpersoon nog het nodige in te halen. Onverwacht snel krijgt hij een praktijk in A. ter overname aangeboden. Hij breekt voortijdig zijn reis af en een bekoorlijke assistente kruist zijn pad. Al spoedig draait de dokterspost als een geoliede machine, maar langzamerhand gaat het ogenschijnlijk gemak echter over in spanningen. Het is de vraag of Olverts diepste wensen nog worden verwezenlijkt.

Dokterspost is te bestellen bij elke boekhandel en Bol.com onder ISBN-nummer 9789402175226 voor €19,95. Een gesigneerd exemplaar voor €15,- kan worden opgehaald bij Joost den Ouden zelf aan de Hertogstraat 28, of worden bemachtigd middels een mail aan info@joostdenouden.nl.

Roelie Bosselaar

Roelie Bosselaar schreef haar autobiografisch boek 'Afzien': 'Doorbreken van stilte rond huiselijk geweld redt mensen.'

Jarenlang hield ze haar verhaal voor zich. Roelie Bosselaar overhandigde het eerste exemplaar van haar boek 'Afzien' aan de burgemeester van Arnhem Ahmed

Marcouch. Een boek dat de stilte rondom huiselijk geweld doorbreekt en anderen in soortgelijke situaties kracht kan geven. Marcouch: 'Het is van onschatbare waarde dat dit verhaal wordt verteld. Huiselijk geweld moet stoppen.'

Roelie Bosselaar vertrok als jonge vrouw naar Israël om in een kibboets te gaan werken. Ze trouwde, vertrok met haar man naar Amerika en streek uiteindelijk in Nederland neer. Huiselijk geweld was er de oorzaak van dat haar relatie compleet ontspoorde. Pas na acht jaar durfde ze er een einde aan te maken. In de jaren die daarop volgden heeft ze ervaren hoezeer er een taboe rust op het slachtofferschap van geweld binnen een relatie.

Nu het verhaal op papier staat, hoopt Roelie Bosselaar op meer begrip voor slachtoffers van huiselijk geweld. 'Afzien' laat zien hoe je zomaar in een web van misbruik en afhankelijkheid terecht kan komen. Maar het illustreert ook dat je eruit kan komen. De auteur wil met haar boek mensen die te maken hebben met huiselijk geweld een hart onder de riem steken. Bosselaar: 'Als het mij toch zou lukken om één persoon via mijn boek te inspireren om iets aan een gewelddadige situatie te doen, dan is het al niet voor niets geschreven.'

Afzien is in de boekhandel en via bol.com verkrijgbaar en via www.roeliebosselaar.nl. Van elk verkocht boek gaat een euro naar het steunfonds van Moviera, een organisatie die zich inzet voor de aanpak van huiselijk geweld en mensenhandel.

Wim Paul van der Ploeg

Wim Paul van der Ploeg (1967) is hovenier en tuincoach, en gespecialiseerd in energetisch tuinieren. Zijn hoveniersbedrijf is gevestigd in Arnhem. Onlangs verscheen zijn boek De magie van tuinieren.

Van der Ploeg neemt je mee op een inspirerende reis door je tuin en je

innerlijke belevingswereld. In verhalen en meditatieve passages maak je kennis met de magische kant van het tuinieren. Stap voor stap toont Van der Ploeg je de weg om zowel je tuin als jezelf tot bloei te laten komen. Anekdoten worden afgewisseld met tips, inspirerende foto's, opdrachten die je aansporen tot actie, en quotes die je even laten stilstaan.

'Wat wil je van je tuin maken? En wat wil je van je leven maken? In beide gevallen moet je daar moeite voor doen! En de moeite die je doet, die wordt in beide gevallen beloond. Meer genieten van je tuin, leidt tot meer genieten van je leven. De magie van tuinieren verandert je kijk op tuinieren... en op jezelf', aldus Van der Ploeg.

De magie van tuinieren is te bestellen via www.tuinmagie.com. Uitgeverij Ananda, ISBN 978-90-826909-0-3. Prijs: €34,95.

Tekst: Trudi Hendriks (bewerking van persberichten schrijvers) / Foto's: Joost den Ouden, Roelie Bosselaar en Wim Paul van der Ploeg

Buurtgroenbedrijf en buurtbewoner Arjen

Misschien hebt u hem al zien lopen of met hem gesproken: sinds maart van dit jaar kunt u op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag Arjen in de wijk tegenkomen.

Arjen Laning is buurtbewoner maar ook werkzaam bij het BuurtGroenBedrijf. In het deel van de wijk dat loopt van Spijkerlaan tot Dijkstraat en van Singelstraat tot Boekhorstenstraat houdt hij de openbare ruimte schoon.

Het BuurtGroenbedrijf is een sociaal wijkbedrijf van, voor en door bewoners die zelf eigenaarschap willen nemen over de kwaliteit van hun eigen leefomgeving. Dit doen we door met elkaar de buitenruimte van de wijk (openbaar en particulier) te onderhouden en te beheren. Ons doel is om het Spijkerviertel verder te vergroenen en klimaatbestendig te

maken. In de uitvoering van het werk realiseren wij bovendien sociale en economische waarde in de wijk. Dat doen we bijvoorbeeld door mensen uit de wijk activerend werk te bieden en meer samenhang in de wijk te brengen, maar ook door circulair te werken. Het BuurtGroenBedrijf werkt op kleine schaal en heeft geen winstdoelstelling.

Partners van het BuurtGroenBedrijf zijn de gemeente Arnhem, Sight Landscaping, Van Hall Larenstein Velp, Hogeschool Arnhem Nijmegen en de Wageningen Universiteit & Research.

Tekst: Germa Huijbers / Foto: Patrick Hoogenbosch

Meer informatie: info@buurtgroenbedrijf.nl

Praktijk in de wijk

INTERVIEW

In de serie “Praktijk in de wijk” zijn al verschillende buurtbewoners aan bod gekomen die in het Spijkerviertel een praktijk voeren. In deze aflevering maken we opnieuw kennis met Zhaoqin Huang, geen bewoonster maar wel een vertrouwd gezicht in de wijk. Ze is eigenaresse acupunctuurpraktijk Ben Ran aan de Spijkerlaan 44. Ben Ran is een transcriptie van het Chinese woord 本然, dat ‘oorsprong’ en ‘natuurlijk’ betekent.

Terug in de wijk?

‘Ja dat klopt’, zegt Zhaoqin, ‘met mijn naaiatelier Art Star zit ik nu al bijna twintig jaar in de Steenstraat. Een paar jaar geleden ben ik schuin tegenover begonnen met mijn acupunctuurpraktijk. Daarna heb ik tijdelijk op een andere locatie in de binnenstad mijn praktijk voortgezet. Via een winkelier aan de Steenstraat hoorde ik dat aan de Spijkerlaan ruimte vrij kwam. In dit pand heeft Fabulous Fifties jaren gezeten. Het bestaat al langer dan honderd jaar als winkel. Ik heb gehoord dat er in het verleden een slagerij, een juwelierszaak en een sigaretten winkel in gevestigd waren. We zijn nog bezig met kleine klusjes, maar ik werk al een tijdje op afspraak. Na de zomervakantie volgt de officiële opening.’ De praktijk telt twee behandelkamers, een wachtruimte en een spreekkamer.

Spelden en Naalden

Zhaoqin praat enthousiast over de maatkleding die zij ook nog in opdracht maakt: zoals traditionele feestkleding voor

een gezin (vader, moeder en klein kindje) voor een Surinaamse verjaardag. Op de foto’s die ze daarvan trots laat zien blijkt dat die kleding heel speciaal is geworden. Ruim acht jaar geleden groeide haar interesse voor acupunctuur en traditionele Chinese geneeskunde. ‘De traditionele Chinese geneeskunde kijkt anders dan de Westerse geneeskunde, het kan heel goed in aanvulling op elkaar. Ik heb goede effecten met acupunctuur bereikt bij verschillende klachten, bijvoorbeeld chronische. Meestal zijn er een aantal behandelingen nodig voordat er resultaten bereikt worden. Het lichaam heeft tijd nodig om te reageren en dat verschilt per mens en per klacht.’

Meridianen, kruiden en Tuina

‘Meridianen vormen het energienetwerk in het lichaam. Ieder meridiaanpunt staat in contact met een orgaan of een bepaalde functie van het lichaam, daar worden de naalden dan ook geplaatst.’ Die naalden worden pas geplaatst na een uiterst

grondige intake, die onder meer bestaat uit vragen over de klacht en de fysieke en mentale situatie. Daarna wordt er gekeken naar de tong en de pols gevoeld. Aan de hand hiervan wordt volgens traditionele Chinese geneeswijze de diagnose gesteld en een behandelplan gemaakt. Zhaoqin gebruikt voor haar behandeling grotendeels acupunctuur, bij sommige klachten in combinatie met ‘moxa’. Moxa is het branden van een gedroogd kruid (Bijvoetkruid) in de vorm van een staafje boven het meridiaanpunt zodat de energiebanen weer beter kunnen doorstromen. Acupunctuur kan ook samen met ‘tuina’ (drukpuntmassage) toegepast worden.

In 2010 rondde Zhaoqin haar opleiding tot accupuncturiste aan de Meditara University of Chinese Medicine af. Deze zomer hoopt ze af te studeren in de Chinese kruidenleer. Ze verkoopt dan ook traditionele kruiden in haar praktijk - kant-en-klaar, of (een combinatie van) losse kruiden op maat per persoon. Acupunctuur wordt deels vergoed door verzekeraars, afhankelijk van de verzekeraar en de voorwaarden.

Blij met het Spijkerviertel

‘Toen ik in 1999 hier begon met mijn naaiatelier stond de wijk echt niet goed bekend. Wij hadden ook prostituees als klant en goed contact met de andere middenstanders, ik heb me altijd veilig gevoeld hier. Ik ken nu heel veel mensen in de buurt, veel buurtbewoners zijn vaste klanten in het naaiatelier maar komen ook voor mijn behandelingen in de acupunctuurpraktijk. Ik vind het een gezellige wijk met leuke mensen dus ben blij met mijn panden aan de Steenstraat en de Spijkerlaan.’ Zhaoqin woont zelf met man en zoon in Rijkerswoerd.

www.acupunctuurbenran.nl

Tekst: Trudi Hendriks / Foto: Rien Meijer

Winnende winterfoto's fotoprijsvraag

Wijkbewoners Erik Vos en Justine van den Berg hebben op 21 maart, tijdens het Groencafé, hun prijswinnende winterfoto als ansichtkaart in ontvangst mogen nemen. Groengroep Spijkerviertel en BuurtGroenbedrijf schrijven deze fotoprijsvraag uit om de natuur in de wijk onder de aandacht te brengen.

Doe ook mee in de zomer!

Voor het vervolg van de prijsvraag daagt de Groengroep Spijkerviertel en BuurtGroenbedrijf opnieuw iedereen uit om een inspirerende en aansprekende zomer-natuurfoto in te sturen die gemaakt is in het Spijkerviertel. Voor meer informatie over de fotoprijsvraag:

www.mijnspijkerviertel.nl

Erik Vos (boven)
Justine van den Berg (links)

Zomerse vibes op Festival SPIJKERROK

Festival SPIJKERROK is op zaterdag 7 juli terug op Vrijstaat Thialf. Na de hernieuwde wintereditie met LuxorLive gaan we weer genieten van de zomereditie in het groen. SPIJKERROK betekent volstrekt uiteenlopende muziekstijlen, van hiphop tot singer songwriter en van Achterhoekse bluesrock tot indie. Lekker eten, speciaal biertjes en goeie wijnen uit de wijk en de ideale plek om je kids mee naartoe te nemen. Op het programma staan dit jaar **Korfbal, Mr.Weazley, Potential Criminal, Jellephant & The Phantoms, Raw Flowers, Dan Wilson & The Counterfactuals (UK), Speciaal Onderwijs, Cloud Cuckoo en Miriam Moczeko**. Verder vind je op het terrein onder meer **The Acoustic Zombie Choir** en voor de kids **De Pietjes**.

SPIJKERROK werkt zonder subsidie samen met ondernemers uit de wijk en steunt elk jaar mooie projecten. Dit jaar zijn dat Walhallab en Sportbedrijf Arnhem. Beide draaien om bijzondere kinderen, duurzaamheid en om Vrijstaat Thialf. In de vier weekenden voorafgaand aan het festival organiseert SPIJKERROK samen met Soundtrek (eten, drinken & muziek) de SPIJKERROK Soundtrek Sessions. Wees welkom voor leuke optredens op hét kruispunt van de wijk! Op vrijdag 6 juli is er een pre party bij Brigant aan de Apeldoornseweg met Melt Dunes (UK) en Paracetamol. #BBQ #cocktails;) Verder heeft SPIJKERROK de Sponsor Party/ ondernemersborrel georganiseerd op de avond van de akteondertekening van de nieuwe ondernemersvereniging Spijkerviertel op 12 juni. En zo is er veel meer te vertellen: zoals het zoeken van verbinding met de nieuwe bewoners naast Thialf.

Meer informatie: www.spijkerrok.com

Tekst: Eric Veltink (06 44402475)

SPIJKERZOEKPLAATJE

Ons Spijkerviertel is prachtig, dat weten we allemaal. Maar wie heeft het beste oog daarvoor en voor details? De oplossing staat op de achterzijde!

Foto's: Rien Meijer

Mooie plekken Arnhem

De gemeente was onlangs op zoek naar mooie foto's van mooie plekken in de stad voor nieuw te maken banieren. Ze zochten ook naar foto's van de binnentuinen van het Spijkerviertel en kwamen uit op een foto van Erik Vos. Een foto van de watertuin van hem is gebruikt voor een prachtige banner.

Tekst: redactie / Foto: Erik Vos

Oproep

De Werkgroep Erfgoed Spijkerviertel zoekt in het Spijkerviertel naar iemand met kennis van Word-Press. We zoeken een wijkgenoot, die één dagdeel beschikbaar heeft voor het beantwoorden van vragen van de mensen, die de wijk-historie-website moeten gaan beheren. Het gaat om de site: www.history.spijkerkwartier.net. De website vliegt reeds, we kunnen er ook wel bij, maar we willen graag beter begrijpen hoe het werkt. Het is maar voor één dagdeel, omdat we denken dat we daarmee de meest klemmende zaken kunnen oplossen en dat we zelf dan verder kunnen. Contact: lomme003@lommerd.nl

Tekst: Egbert Bouwhuis

Gratis jubileumconcert Capella Eusebiana in de Martinuskerk

Vijf jaar geleden richtte kerkmusicus Marcus Bergink samen met enkele vrouwen het vrouwenkoor Capella Eusebiana op om de vieringen in de Martinuskerk te Arnhem op te luisteren met gregoriaanse gezangen. Sindsdien zingt het koor elke tweede zondag van de maand en op hoogtijdagen in de Martinuskerk.

Al onder Marcus Bergink werd het repertoire uitgebreid met twee- en driestemmige missen en motetten. Sinds 2016 staat het koor onder leiding van musicus Alexander Saladin. Marcus Bergink is nog steeds de vaste organist van Capella Eusebiana.

Koor en repertoire

Het koor is inmiddels flink gegroeid en bestaat momenteel uit vijftien vaste zangeressen. Voor speciale projecten, zoals met Kerstmis en Pasen, worden extra sopranen, alten en soms ook tenoren en

bassen uitgenodigd. Capella Eusebiana was tevens betrokken bij een concert met werk van Hildegard von Bingen, in oktober 2017 in de Walburgiskerk. Het repertoire van Capella Eusebiana groeit gestaag. Het omvat werken uit de middeleeuwse eenstemmigheid, de klassieke vocaal-polyfonie, en de moderne meesters.

Jubileum

Op 24 juni viert Capella Eusebiana haar jubileum met een koor- en orgelconcert. Op het programma staan werken uit ons gevarieerde repertoire, waaronder:

Hildegard von Bingen, C. Franck, J. Rheinberger, J. Tavener, H. Andriessen, en gregoriaanse stukken. Het concert begint om 15.30 uur en is gratis toegankelijk. Na afloop is er een collecte voor het Inloophuis Sint Marten en Villa Klarendal. Daarna is er een gezellig samenzijn in de Martinuszaal naast de kerk.

Capella Eusebiana hoopt u te ontmoeten op 24 juni 15.30 in de Martinuskerk, Steenstraat 7 te Arnhem. Vragen? Mail naar CapellaEus@gmail.com.

Tekst: Capella Eusebiana / Foto: Robin Zeilmaker

Sjabloondruk van Judith Stolker

In de wijkkrant plaatsen we steeds een paginagrote afdruk van een werk van een kunstenaar in de wijk. Die kunstenaar heeft het afgebeelde werk speciaal voor de SPIJKERCOLLECTIE ter beschikking gesteld of gemaakt. De pagina heeft geen tekst of paginanummer en kan worden uitgeknipt en thuis opgehangen.

Als je het leuk vindt om een écht (hand-gedrukt) en gesigneerd exemplaar te hebben op mooi papier kan je een stap verder gaan: je kunt het werk direct bij de kunstenaar bestellen tegen een speciale 'Spijkerprijs' (zie onder). De kunstenaar maakt na het verstrijken van de inschrijftermijn het juiste aantal afdrukken of kopieën van het werk. Het is dus een gelimiteerde oplage! Betaling en levering worden tussen koper en kunstenaar afgehandeld. Kunstenaars kunnen zich voor de volgende edities aanmelden of door lezers worden aange-meld. Aan de deelnemende kunstenaar wordt een bescheiden bedrag ter beschikking gesteld voor de ontwikkeling. Reacties van kunstenaars en lezers graag naar: spijkercollectie@gmail.com

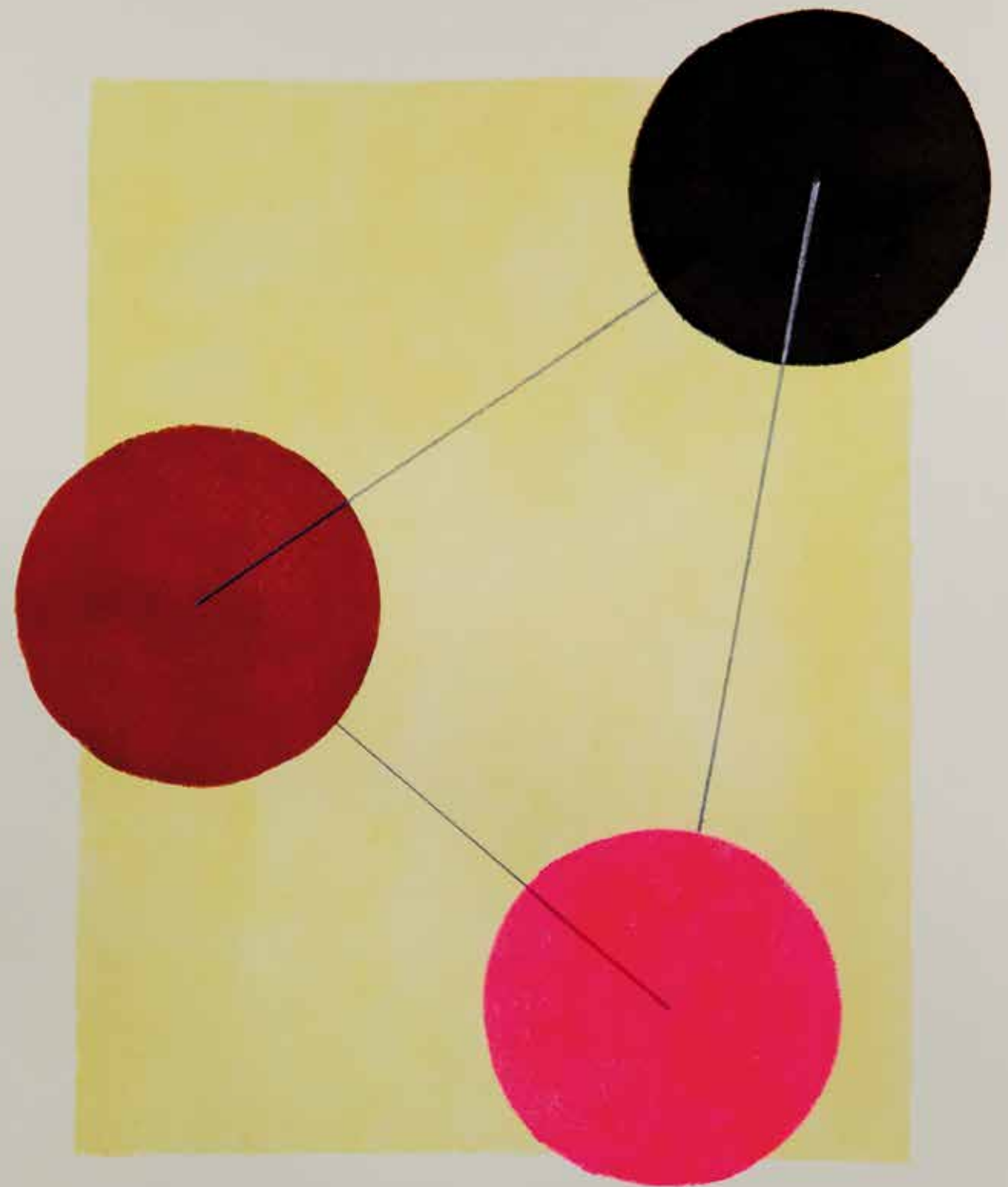
Ik praat met Judith Stolker in de prachtige, lommerrijke tuin achter haar gezellige huis in de Statenlaan. Ze woont daar al jaren met haar gezin, maar haar atelier heeft ze in de Beekstraat. Daar kan het werk in ontwikkeling blijven liggen tot ze tevreden is, en dat duurt bij Judith vaak even. Ze kan lang blijven slijpen, veranderen en vaak ook schrappen. Zo is het ook met het werk dat ze maakte voor de Spijkercollectie. Haar eerste idee was

iets te maken dat verwees naar de Prins Hendrikstraat, waar ze ook lang woonde. Zoals u kunt zien is dat het niet geworden. Op het moment van ons gesprek zijn er nog zo'n vier versies, die het allemaal kunnen worden. Eén ding hebben die versies gemeen: ze blijven bij de kijker lang op het netvlies. Toen Judith pas van de academie kwam was haar werk 'wild-expressionistisch', maar het is in de loop van de tijd steeds rustiger geworden en gaat veel meer over vorm, compositie en afgewogen kleurgebruik. Judith studeerde een jaar lang de Academie voor Kunst en Industrie (AKI) in Enschede, gevolgd door ArtEZ in Arnhem. En Arnhem bleef het voor de Twentse. Kort naar haar afstuderen kreeg Judith een tentoonstelling in Nijmegen. Sindsdien heeft ze veel geëxposeerd, de laatste tijd liever in een

groepstentoonstelling dan solo. Sinds door de financiële crisis van zo'n tien jaar geleden de kunst in het slop raakte zocht ze er- zoals zoveel kunstenaars – andere activiteiten bij. Naast het kunstenaarschap werkt Judith bij KUNSTportaal, waar ze met mensen met een psychiatrische achtergrond tekent en schildert. En voor wie nu denkt 'Judith Stolker, waar ken ik die alweer óók van': inderdaad, zij is samen met Christine van der Heide bedenker en uitvoerder van 'Eten in de Lommerd' dat dit jaar zijn eerste lustrum vierde.

Tekst: José Botman / Foto's: Rien Meijer

Titel: zonder titel
Papierformaat: 40 x 50 cm
Prijs: € 75,-
Sluiting inschrijving: 15 juli
Inschrijven via emailadres:
judithstolker@gmail.com

Feest in de Watertuin zaterdag 23 juni!

Hierbij nodigen we je uit om op zaterdag 23 Juni het 25- jarig bestaan van de Watertuin te vieren. Een feest door wijkbewoners voor alle wijkbewoners.

Om 15.00 uur is de opening door Loet van Moll met de onthulling van een kunstwerk en het aanbieden van het eerste exemplaar van het boekje over de Watertuin.

Daarna genieten we van een programma met: **Muziek van Rose-ile** (chansons), **Duo Luimkeet**, het **Swingtrio** (jazz) e.a. Poëzie met 6 dichters van **'Grab them bij the poëzie'**. Kinderactiviteiten zoals insectenhotel bouwen, kikker kleien, waterbeestjes bekijken en het bijen-verhaal van onze Watertuin imker (volwassenen mogen ook meedoen).

Wij zorgen voor een natje en een droogje! Iedere aanwezige krijgt een exemplaar van het boekje over 25 jaar Watertuin. Vanaf 18.00 uur keert voor de kikkers en vogels de rust weer in de Watertuin.

Tekst: De Watertuin-werkers / Foto's: Erik Vos

Theater Het Hof speelt 100e voorstelling

Het kleinste theater van Arnhem, theater Het Hof, speelt deze zomer haar honderdste productie. Het theater brengt Agathe Christie's 'En toen waren er nog...' ten tonele: het meest gespeelde en meest spannende toneelstuk van Agathe Christie, gespeeld in de originele versie van 1939.

'Tien mensen worden uitgenodigd om een weekend door te brengen in een landhuis op een afgelegen en verder onbewoond eiland. De gastheer en gastvrouw zijn echter afwezig. Op de eerste avond krijgen zij via een mysterieuze stem te horen dat ze worden beschuldigd van een misdaad. Kort daarop valt de eerste gast dood neer.' Het jubileumstuk is ook een reprise: tien en twintig jaar geleden bracht het theater hetzelfde stuk ten tonele. Het is de eerste productie van Het Hof zonder subsidie.

Speeldata: van 8 juni t/m 15 juli, iedere vrijdag en zaterdag, aanvang 20.30 uur. Matinee op zondag 24 juni, 8 en 15 juli om 15.00 uur. Entree: € 15,00. Adres: Boekhorstenstraat 58, Arnhem. Reserveren: 026-3514436 of reservering@theaterhethof.nl

Spijkerleven

Hoog boven het vernieuwde plein voor station Velperpoort torent het zwevende stenen zwaluwnest uit: het oude stationsgebouw. Er zat enige tijd een thuishonk van Iriszorg, maar voor het leeuwendeel van de afgelopen zeventig jaar stond het pand er leeg en nutteloos bij.

Stónd, want sinds enkele weken is het gebouw bemand door de politie. Kort voor de officiële opening beklom ik voor het eerst de oude trappen richting het station, voor een artikel over deze nieuwe politiepост. Het brede balkon bovenaan het gebouw bood een weids uitzicht, met het spoor nu ineens op ooghoogte. Daarachter het leegstaande hoekpand waar tot een half jaar terug nog een snackbar zat.

Ik was er nooit binnengelopen, die snackbar. De schreeuwerige ratjetoe van verouderde reclameborden en -stickers, evenals de menukaart, die ging van friet tot kebab en chinees, weerhielden me. Toch kon je er prima eten, vertelde een collega-journalist me enkele maanden geleden.

Het oude stationsgebouw, gebouwd in 1953, maakte in 1988 plaats voor het huidige station, dat niet veel meer is dan twee trappenhuizen in - typisch jaren 80 - primaire kleuren: rood, geel en blauw. Het was dezelfde periode dat prostitutie en drugshandel welig tierden in het Spijker.

Die drugshandel is nooit helemaal verdwenen. Enkele jaren geleden werd station Velperpoort nog bestempeld als meest onveilige van Gelderland. Het onveiligste station, aan de lelijkste straat (volgens een enquête van architectuurcentrum CASA) van Arnhem. Ik hou daar wel van. Rafelrandjes. Je beseft pas hoe fijn die zijn als je ze mist. Enkele weken bezocht ik een vriendin in Stockholm. Prachtige brede straten met statige gebouwen werden afgewisseld door groene parken en vijvers. Het had iets onwerkelijks, unheimlichs. Als alles gepland is, wordt niets aan het toeval overgelaten.

Dat oude stationsgebouw is natuurlijk een perfecte locatie voor een politiepост. Uitzicht op de dealers, en zelfs op de onlangs heropende Chinese massagesalon aan de Steenstraat, die enige tijd dicht was wegens het aanbieden van 'happy ends'. Wie er nu met een te 'happy' gezicht vandaan komt, kijkt recht in de snoet van een agent. Handig. De aanwezige wijkagenten - Frank en Frank - vertelden dat in de oude snackbar nu een hippe eetwinkel kwam - van Neerlands' eerste 'Masterchef' Estée Strooker. Dag dealers, hallo gentrificatie. Je beseft niet hoe fijn rafelrandjes zijn tot je ze mist.

Terwijl ik Frank en Frank een hand gaf viel mijn oog op het whiteboard aan de deur. 'The Garisson. By order of the Peaky Blinders' stond er met stift op geschreven, verwijzend naar de hitserie over een criminele bende. 'Dit komt niet in de krant, hè', lachte Frank 1. Ik schudde van nee. Over een column had ik niets gezegd (sorry Frank!). 'Eigenlijk had er 'fucking' bij moeten staan', vervolgde Frank 1. Het komt wel goed met die rafelrandjes, dacht ik.

Tekst: Anita van Rootselaar / Foto: Carlos Mastenbroek

Bij Woordslag proberen we zowel oude als nieuwe geluiden van de wijk terug te geven in de vorm van verhalen. Denk hierbij aan columns, korte vertellingen of poëzie. Vaak gaan de verschillende schrijfsels over de wijk, maar ook Arnhem zelf mag niet ontbreken en heel soms leveren de schrijvers vrij werk in. Woordslag wil met deze rubriek een mengelmoes creëren, die steeds iets onverwachts brengt.

Heb je een opmerking, idee of zou je willen meeschrijven stuur dan een email naar redacteur Rick Kewal, rickkewal@gmail.com. Misschien sta je wel binnenkort met een verhaal in Woordslag. Hoe leuk zou dat toch zijn, dus aarzel niet. Letterhonger moet gevuld worden. Tast toe en veel leesplezier!

W; Arnhem spreekt

In mijn straten en mijn stegen
in mijn parken en mijn kroegen.
Mag mijn innerlijk jou bewegen
tot ieders leef genoeg.

Want met open stadse armen
en mijn hart waar mensen wonen.
Wil ik graag eenieder verwarmen
en wederzijds begrip aantonen.

Helaas heeft oorlog en geweld
mijn ziel zo pijnlijk getart.
Zoals de geschiedenis verteld
vanuit de puinhopen weer opgestart.

Arnhem een stad een thuishaven
met de Rijn als oneindige bestemming.
Laat mij je in golven behagen
zoals leven in elkanders erkenning.

Tekst: Mandy Hoffstaetter (beeldend kunstenaar en een creatieve bedenker) / Foto: Izaak Slagt

W; Grip

Even buiten de supermarkt braken de beide hengsels van de boodschappentas die door twee jonge vrouwen werd gedragen. Vanwege de zwaarte van de tas zeeg hij gewoon neer op de grond, zonder om te vallen. De vrouwen schoten in de lach, terwijl ze probeerden de tas samen op te tillen. Het wilde niet vlotten.

Er was ook nog een andere tas, misschien wel net zo vol als de eerste, die werd gedragen door het derde lid van het bent. Ze keek toe, in afwachting van de voortzetting van de tocht. Voorlopig kwamen ze niet ver.

Alliedrie droegen ze hoofddoekjes. Niet dat het wat uitmaakte, maar ik merkte het op. Turkse hoofddoekjes, dacht ik - die zijn namelijk weer anders dan Marokkaanse, om maar wat te noemen. Dat had ik ooit ergens gelezen.

Ik aarzelde om ze aan te spreken: ik wilde hen niet in verlegenheid brengen of mezelf naar voren schuiven als Guttmensch. Daar hoorde je altijd van die rare dingen over. Aan de andere kant: ze konden wellicht wat hulp gebruiken.

‘Gaat het, dames?’ vroeg ik, zo neutraal mogelijk. De vrouwen keken open giechelden - misschien had ik toch beter door kunnen lopen. Ze dachten vast van alles. Ik glimlachte maar.

‘Dankuwel meneer,’ zei één van de twee bij de kapotte hengsels. Ze glimlachte terug. ‘We redden ons wel.’

Ik knikte en liep door, naar huis, even verderop. Daar wist ik nog een stevige boodschappentas. Die zou ik pakken, voor als ze nog niet verder waren gekomen, zo dadelijk.

Toen ik even later - met de tas, een echte kabas - buiten kwam, waren ze mijn huis al voorbij. Ik had terug naar binnen kunnen gaan, maar liep ze achterna.

Pas over de kruising haalde ik ze in. Ik zwaaide met de tas.

‘Hier,’ triomfeerde ik, ‘dat scheelt.’

Weer giechelden ze. Lachten ze me nu uit? Het was weer dezelfde die reageerde. Ze wees naar de tent aan de overkant van de straat.

‘Heel vriendelijk van u meneer,’ zei ze, ‘maar we zijn er al.’

Ik glimlachte maar weer. En knikte. Allebei tegelijk.

‘O ja,’ zei ik, ‘natuurlijk.’

Ik vouwde de tas zo plat mogelijk en stak hem bij me. Volgens mij bloosde ik.

‘Natuurlijk,’ zei ik nog eens, maar het drielal sjouwde de tassen intussen al naar waar ze wezen moest en hoorde me al niet meer. Ik keek om me heen. Hopelijk had niemand me gezien. Mensen praten zo.

Tekst: René Gademann (schrijver, presentator en programmamaker) / Foto: Rick Kewal

Lekker bouwen aan De Geheime Tuin

In het Pinksterweekend landde er een bijzonder team in de Vrijstaat. Ze noemen zich 'WALHALLab' en laten zich niet in een hokje stoppen. Met een groep kinderen uit de wijk (maar ook uit Nijmegen en Velp!) hebben ze gewerkt aan een Geheime Tuin in Thialf. De kinderen die zich hiervoor hadden opgegeven willen graag bouwen, werken met hun handen en nieuwe technieken leren. WALHALLab is op Thialf om ze te helpen. En wat de kinderen geleerd hebben, kunnen ze weer aan andere kinderen leren. Dat was dit weekend al direct te merken. Toffe dingen ontwerpen en daarna lekker boren, beitelen en zagen om het ook te maken.

We deden trouwens nog een bijzondere ontdekking! Bij het zoeken naar puin om straks de poorten te stutten, ontdekte Julian een oud beeld van een engel onder de bladeren! Het was een heel oud en heel zwaar beeld, we hebben het er met z'n allen uit de kuil moeten trekken. Daarbij was het Feline die zo'n beetje zei wat er moest gebeuren, anders werd het een zootje natuurlijk. Volgens Julian moesten we Museum Arnhem bellen, maar we hebben het beeld toch maar een plek in de Geheime Tuin gegeven.

Zondag heeft Dijon samen met Bjorn de kabelbaan gemaakt. Hij moest eerst oplossen hoe het touw weer door de katrol moest lopen en hoe sterk alles

Van hard werken krijg je honger! Bakkerij Tom van Otterloo sponsorde het brood, Albert Heijn het beleg

Als afsluiter speelden Marco en Collin een eigen geschreven Geheime Tuin lied op eigen gemaakte gitaren en kreeg Willem een bijzondere staf.

De Geheime Tuin heeft nog een geheim!

WALHALLab is werken met stoere gereedschappen. Collin showt de nieuwste mode kettingzaagpak.

moest worden. Met hulp van Dirk Jan en een paar flinke knopen hebben ze er een autoband onder gehangen. Er moest een bordje bij: tot max. 65 kilo! Want anders hangen de ouders straks met de billen in de brandnetels... Maarten kwam zaterdag nog helpen met het graven van een paar gaten voor de poorten. En was niet te beroerd om even

een demonstratie te geven wat zo'n graafmachientje kan. En waarom er van die rare rupsbanden onder zitten.

Dit project was een kick-off van Walhallab Arnhem. Wil je op de hoogte blijven van wat ze gaan doen? Geef je op: walhallaarnhem@gmail.com Check ook de site www.walhallaarnhem.nl

Maarten showt zijn nieuwe wagen: nooit een parkeerprobleem

Kamerheer Vos en Grootmogol Derks kwamen de tuin officieel openen. Ze wilden al meteen met de eer gaan strijken, maar dat lieten de kinderen niet toe!

VIND JE ONS OOK LEUK? GA NAAR [WWW.FACEBOOK.COM/THIALF](https://www.facebook.com/thialf) MET EEN LIKE BLIJF JE OP DE HOOGTE

Jera boort gaten in Accacia. Weet je hoe hard dat hout is?

Julian (7,5) en Noah (9) leren Ton (82) en Willem (103) hoe je moet vlechten met wilgetenen.

7 Juli zomerse vibes op Festival Spijkerrok

Festival SPIJKERROK is op zaterdag 7 juli terug in Vrijstaat Thialf. Spijkerrok betekent volstrekt uiteenlopende muziekstijlen, lekker eten en drinken uit de wijk en de ideale plek om je kids mee naartoe te nemen. Op het programma staan dit jaar onder meer Mr.Weazley, Korfball, Potential Criminal en Raw Flowers. Spijkerrok werkt zonder subsidie samen met ondernemers uit de wijk en steunt elk jaar mooie projecten. Dit jaar zijn dat WALHALLab en Sportbedrijf

Arnhem. Beide draaien om bijzondere kinderen, duurzaamheid en om de Vrijstaat.

In de vier weekenden voorafgaand aan het festival organiseert Spijkerrok samen met Soundtrek (Spijkerlaan) de Spijkerrok Soundtrek Sessions.

Meer informatie of helpen met zichtbaarheid in de wijk: www.spijkerrok.com of bel Eric Veltink: 06 44402475

Nieuwe redacteuren gezocht!

Lees je de wijkkrant met plezier of vind je dat het nog beter kan? Schrijf je graag of houd je nog meer van het redigeren van teksten? Heb je interesse in je wijk? De wijkkrant zoekt met ingang van september nieuwe redacteuren, die mee willen doen in het proces van schrijven, redigeren en op de mat brengen van vier wijkkranten per jaar. Geïnteresseerd? Geef je op - liefst met een korte motivatie - via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com

De watertuin 'in oude glorie' voor de aanleg

Oplossing Spijkerzoekplaatje:
Foto 1: Kastanje 31 a. Foto 2: Spijkerlaan t.h.v. 41 / 43. Foto 3: Karel van Geldersstraat. Foto 4: Thiemestraat t.h.v. v. ingang Thilff.

Colofon

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier).
Redactie: Rudolf Beijerman, José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Rick Kewal, Anita van Rootselaar, Peter Weenink

Fotografie: Rien Meijer (o.a. voorpagina) en anderen

Tekstadvies: Hester Macrander

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Website: www.mijnspijkerkwartier.nl

Facebook: www.facebook.com/mijnspijkerkwartier

Twitter: twitter.com/spijkerkwartier

Alles weten over het Spijkerkwartier? Volg en like ons op Facebook en Twitter en/of ga naar mijnspijkerkwartier.nl.

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185 a, info@lommerd.nl

Gemeente: 0900-1809

Afvalophaaldienst Sita: 026-4460490

Politie: 0900-8844

Wijkagent: Frank Daeselaar, frankdaeselaar@politie.nl

Drugsoverlast melden: 026-35424299

Kopij aanleveren: Kopij voor het volgende nummer dient te worden aangeleverd voor 24 augustus 2018 via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com. Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van ten minste 300 dpi bij een formaat van ten minste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te verspreiden en/of te verspreiden dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

JUFFROU THEEZAKJE EN MENEER BOON

bij yogacentrum Anna Yoga

Tekst: Rick Kewal
Strip: illustratiestudio Anne Luchies

'Ik ben heel blij dat je bent meegekomen Herman', zegt Suzet. 'Als ik wist dat ik een boom moest zijn was ik liever thuis gebleven,' antwoordt meneer Boon.

'Die ademhalings-cursussen van docente Kakel doen mij in ieder geval ontzettend goed. Zo kan ik nu eindelijk mijn wortels vinden,' reageert Suzet vreugdevol.

'Wortels?!' roept Herman. 'Er zitten zeker drie lagen beton tussen.' brult hij er keihard achteraan. 'Sinds je weer opnieuw leert ademen Suzet, begin je rareiteiten te zien.'

'Herman wees eens stil, vergeet alsjeblieft niet om adem te halen.'